

तानेवाह आपइति महत्तत्त्वस्यापिभौतिकत्वात्सात्मकेभ्योभूतेभ्यः परमं उक्तं किमपितत्त्वं नासीत् उपपत्त्याश्रितयुक्त्यालौकिकानुमानेन वा कश्चित्तदस्तीति यद्विब्रूयत्तर्हि अतैः असत् अज्ञानमेव ब्रूयात् तथा हि दुःखस्य मूलं शरीरं तस्यापि कारणं कर्म कर्मण्यपि प्रवर्तको रागादिदोषः स चाज्ञानादेव भवतीति श्रौती उपपत्तिस्तामसूत्रयद्गवानक्षपादः दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरायायेतदनंतराभावादपवर्ग इति तस्मान्मूलकारणमज्ञानमेव ननु संसारकारणमज्ञानमस्तु तस्य विद्यदादिप्रपञ्चकारणत्वे किमानमिति चेत् अत्र पृच्छामः किंतदज्ञानं यत्संसारकारणमुच्यते न तावज्ज्ञानाभावमात्रं तस्य सुषुप्तावपि सत्त्वेन दोषाद्यजनकत्वात् अभावाद्भावोत्पत्त्यसंभवाच्च नापि संशयज्ञानं अनवधारणात्मकस्य तस्य प्रवृत्त्याद्यनुपयोगित्वात् तस्मादतस्मिंस्तद्विरूपविपरीतज्ञानं तत्रानात्मनि देहादावात्मबुद्धिरूपं संसारकारणमिति वाच्यं न च सिद्धो माणवक इत्यादौ माणवके सिद्धत्वबुद्धिरस्ति प्रयोक्तृप्रतिपत्तृभ्यां सिद्धमाणवकयोर्भेदस्य प्रतिपन्नत्वात् अस्मिंस्तच्छब्दप्रयोगमात्रं तत्तु माणवके सिद्धगतकौर्यादिसंबंधप्रत्यायकं गौणमिति प्रसिद्धं देहादिस्तु शुक्तिरजतवदात्मनि तादात्म्येनाध्यस्त इति कुरुशोहं गौरौ ह मिति तत्र देहधर्मस्य गौरत्वादेः प्रत्ययोनौ गौणः सिद्धमाणवकयोर्भेदस्य प्रतिपन्नत्वात् अस्मिंस्तच्छब्दप्रयोगमात्रं तत्तु माणवके सिद्धगतकौर्यादिसंबंधप्रत्यायकं गौणमिति प्रसिद्धं देहादित्यन्यायेन धर्ममात्राध्यासैर्नैव कुरुशोहमित्यादिव्यवहारोपपत्तावात्मनि किं देहाद्यध्यासकल्पनयेति चेत् किमहमर्थमेवात्मानं ब्रूषे उत ततो न्यं आद्ये इष्टापत्तेः न हि जडयोर्देहाहमोरन्यधर्मस्यान्यत्राध्यासे किंचिदस्माकं हीयते अहमर्थस्य चैतन्याश्रयत्वेनाजडत्वाकर एव दृश्यत्वादिना हेतुना नात्मत्वादेव निरस्तं अंत्ये निःसंगस्य स संगेन कूटस्थस्य विकारिणा आत्मनोऽनात्मना योगो वास्तवो नोपपद्यत इति दृढवचनात्

आपश्चैवांतरिक्षं च पृथिवी वायु पावकौ ॥ नासीद्विपरमं तेभ्योभूतेभ्योमुक्तसंशयं ॥ ७ ॥ नोपपत्त्यानवायुक्त्यात्वसद्भूयादसंशयं ॥ वेत्थैतानभिनिर्वृत्तान्ब्रूते यस्य राशयः ॥ ८ ॥ पंचैव तानि कालश्च भावाभावौ च केवलौ ॥ अष्टौ भूतानि भूतानां शाश्वतानि भवात्ययौ ॥ ९ ॥ अभावाव्यांति तेष्वेव तेभ्यश्च प्रभवंत्यपि ॥ विनष्टोऽप्यनुतान्येव जंतुर्भवति पंचधा ॥ १० ॥

शुक्तिरजतवदनिर्वचनीय एव तयो रज्ञानकृतः संबंध इत्यज्ञानमेवांतराणी करणीयं तथा च स्वभवज्ञानेनैव सर्वव्यवहारोपपत्तौ विद्यदादीनां पृथक्सत्त्वकल्पनं गरीयस्तरमित्युपेक्षणीयं तस्माद्युक्तमुक्तमसद्भूयादसंशयमिति आसिद्धेः परममिति पाठे तु यावन्मोक्षभूतेभ्यः परमं अधिकं नोपपत्त्यानवायुक्त्या कश्चिद्भूयात् यद्विब्रूयत्तर्ह्यसदज्ञानमेव ब्रूयात् मोक्षेतु न वा भूतानि नाप्यज्ञानमिति भावः असिद्धिः परमेतेभ्य इति पाठेऽपि एतेभ्यः परमस्तीति यत्तत्रासिद्धिः प्रमाणाभावः यतः नोपपत्त्यानवायुक्त्या तद्भूयात् किं त्वसेव ब्रूयादिति योज्यं सार्धः ॥ ७ ॥ एतान् पट्ट अभिनिर्वृत्तान् सर्वत्र कार्येऽनुगतान्वेत्थजानीषे यस्य च एते राशयः कार्याणि तदसच्छब्दवाच्यमज्ञानं च वेत्थ अहमज्ञ इत्यनुभवो नीहोरेण प्रादुता जल्प्या चेति श्रुतिश्चाज्ञानसद्भावे प्रमाणमस्तीति भावः ॥ ८ ॥ भावो भावनं पूर्वसंस्कारः अभावोऽज्ञानं भावांतरमभावो हिकयाचितुव्यपेक्षयेति न्यायेन तदभिभावरूपमेव न तु सप्तमपदार्थरूपमित्युक्तं प्रागेव कालो जीवः पंचभूतानि चेत् पृथौ भूतानि अनादीनि शाश्वतानि अखंडं दंडायमानानि भूतानां स्थावरजंगमानां भवात्ययौ उत्पत्तिलयस्थानानि ॥ ९ ॥ एतदेव व्याचष्टेऽभावमिति ननु स्थावरजंगमे देहावयवानां भूभ्यादीनां स्वस्वकारणैरल्योयुज्यते जीवस्य तु लयस्थानानां स्तिनान्यो तोस्ति द्रष्टेति द्रष्टृतरनिषेधादत आह विनष्ट इति तान्येव भूतानि नष्टान्यनुलक्षीकृत्य जंतुरपि पंचधा भूत्वानष्टोपि भवति विज्ञानघन एवैतेभ्योभूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति जलचंद्रन्यायेनोपाधिभूतभूतनाशेन तन्नाशस्यापिश्रवणात् ॥ १० ॥